

[A. C. Mortensen.]

Risiko, som er langt større end de Par Millioner, her er Tale om.

Jeg vender mig saa til Venstres første Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager. Han sagde i Gaar, at det maatte være en Fejl, naar jeg havde sagt, at § 5 var et Forsøg paa at lægge Loft over Landbrugets Gæld. Ja, hvis jeg havde sagt saadan noget, var det en Fejl, men jeg har heldigvis ikke sagt det; det eksisterer kun i det ærede Medlems Fantasi. Det ærede Medlem kan slet ikke tænke sig, at man taler om Restriktioner paa en eller anden Maade, uden at det skal gaa ud over andre end Landbruget. Nej, det, jeg talte om, var, og det, § 5 gaar ud paa, er at søge at mindske Gældsstiftelsen i samtlige Ejendomme, lige saavel i Byejendomme som i Landejendommene.

Saa talte det ærede Medlem om, at de Forslag, vi har stillet om Tilskud til Landbrugserhvervet, var ægte socialistiske. Det er strengt nok, naar vi ved, at det Forslag, som Landstinget stemte ned sidste Sommer eller Efteraar, var stillet af et Udvalg, et sagkyndigt Udvalg paa 4 Mand, hvoriblandt det ærede Medlem Hr. Clausager havde Meningsfæller, men hvor Socialdemokratiet ingen Meningsfæller havde. Forslaget var et rent sædligt Forslag. Det er det, som nu skal kaldes socialistisk. Det er alligevel en stram Betegnelse. Det forekommer mig, at den skulde det ærede Medlem opgive. Men det ærede Medlem vil ikke have dette Tilskud til den daarligst stillede Del af Landbrugserhvervet.

Nu er vi jo dog alle sammen klar over, at naar der har været en saa haard Krise i Landbruget, var det, fordi en meget stor Del af de danske Landmænd købte deres Ejendomme paa en Tid, hvor de maatte betale en Pris, som der nu slet ikke er Forudsætninger for at forrente. I Øjeblikket er der ikke noget i Vejen med det Landbrug, som ikke har for stor en Gæld at forrente; det viser den Skatteligning, som foregaar i denne Tid; der er en Mængde Landmænd, der har betalt, hvad de skulde, og endda har betalt noget Afdrag paa deres Gæld. Der er ikke noget i Vejen for dem, det er ikke dem, der trænger til Hjælp, nej, det er dem, der under forkerte Forudsætninger købte Ejendomme under Højkonjunkturen i en Tid, da Ejendommene var jobbet op til ganske urimelige Priser, der er ude for Vanskeligheder, og det er dem, der trænger til at faa en Rentenedsættelse. Det er det, Regeringen hele Tiden er gaaet ind for, og det er det, som ogsaa det sagkyndige Ud-

valg gik ind for, og det kalder det ærede Medlem Hr. Clausager socialistisk, det tror jeg han skulde lade være med.

Saa sagde det ærede Medlem min-sandten: Hvad vilde vi sige til, om Staten vilde til at lønne Tjenestemændene, efter som de var mere eller mindre velhavende? Ja, jeg havde rigtignok ikke i min vildeste Fantasi tænkt mig, at man fra Venstres Side vilde sammenligne de selvstændige Landmænd med Tjenestemændene. Er det virkelig det ærede Medlem Hr. Clausagers Mening, at hele den selvstændige Landbrugsstand i Fremtiden skal til at stilles lige med Tjenestemændene og lønnes af Staten for det Arbejde, de udfører? Den Sammenligning synes jeg det ærede Medlem skulde have holdt borte fra Forhandlingen.

Saa var det Forudsætningerne, som jeg var lidt haard ved i min Tale i Gaar. Det ærede Medlem siger: det ærede Medlem Hr. Fisker sagde jo i sin Ordførertale under Kriseforliget, at Forudsætningen var, at Krisefonden skulde gaa til at købe Obligationer op for at skaffe Mulighed for Konverteringen! Ja, men det var jo ikke den Forudsætning, der var Tale om. Jeg erkendte, at saadan var det, og saadanne Køb er ogsaa gjort i meget udstrakt Grad, den Forudsætning er opfyldt. Men naar det ærede Medlem siger, at det Forslag, vi kom med om, en Renteskat for de højt forrentede Obligationer og for alle andre, som ikke fik deres Rente nedsat ved Loven af 1. Maj 1933 om Nedsættelsen af Renten for Indskud i Banker og Sparekasser — idet vi mente, at alle disse burde have en Rentenedsættelse, og at de skulde have den i Form af en Renteskat for derved bl. a. at gøre de højt forrentede Obligationer modne til at konvertere — var imod Forudsætningerne for Lovens Vedtagelse, bestrider jeg dette, den Forudsætning eksisterer ikke. Det rimelige vilde have været, om Forudsætningen netop havde været denne Renteskat, saadan at det ogsaa blev andre end Sparerne i Banker og Sparekasser, der fik Rentenedsættelse, at det ogsaa blev alle de andre.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Kyed. Han talte om Erhvervenes Ligestilling. Denne Tale hører vi jævnlig, men vi faar aldrig konkret at vide, hvilke Ændringer det er, man fra Venstres Side ønsker gennemført i vor Lovgivning for at skaffe Erhvervene Ligestilling. Det ærede Medlem talte om, at Landbruget havde privilegeret Skattebetaling. Det kan jeg ikke paa nogen Maade erkende, Amtsskatterne betales af samtlige Ejendoms-